

[Christensen (Høng).]

kender denne Kategori fra den ældre Lovgivning; og det er et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa kommer til at regne med den her, saaledes at vi i alt faar fire forskellige Grupper. For Børnenes Vedkommende er den sidste Kategori som alle de andre Skel, der sættes, jo urimelig, men naar Spørgsmaalet om Børnenes Arveret kommer til at foreligge, er der en faktisk Forskel paa, om det drejer sig om et Barn, hvis Eksistens den anden Ægtefælle bliver gjort bekendt med allerede ved Oprettelsen af Ægteskabspapirerne forinden Ægteskabets Stiftelse, eller et Barn, der, som jeg sagde før, er født ved en Krænkelse af en Ægtefælles Troskabspligt. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa dette Forhold allerede nu, da jeg ikke har lagt Mærke til, at det er fremdraget før.

Efter disse Bemærkninger skal jeg alene holde mig til Lovforslaget om Faderskabs-sager. Jeg har kun godt at sige om dette Lovforslag. Det staar i nøje Forbindelse med de andre Lovforslag, idet visse Bestemmelser i det underforstaar, at visse Bestemmelser i de andre Lovforslag er vedtaget og er gældende Lov. Man kan maaske sige det saaledes, at Lovforslaget om Faderskabs-sager har sine Rødder i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab, hvor det paalægges Moderen at faa Faderskabet til Barnet fastslaaet. Det Lovforslag, jeg her taler om, begynder sin selvstændige Tilværelse paa det Tidspunkt i Sagen, hvor den bringes for Retten. At gennemgaa Lovforslaget i alle Enkeltheder er der formentlig ikke Anledning til, det vil jo ske i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg finder som anført Lovforslaget godt og anser det for et betydeligt Fremskridt. Jeg synes, det paa næsten alle Omraader har truffet det rigtige.

Jeg hilser med Glæde, at de spredte Bestemmelser i Retsplejeloven og i Børnelovene af 1908 og 1913 her er samlede, og at der samtidig lovfæstes en Række Bestemmelser, der hidtil har hvilet paa gældende Praksis, saaledes at Faderskabssagernes Behandling og Reglerne for dem nu samles i et særskilt Kapitel i Retsplejeloven. Jeg tror, at der ved denne Kodifikation opnaas et Gode og afhjælpes et Savn. Faderskabs-sagerne er jo nok civile Sager, men af en ganske særegen Art. Der har efter min Mening ikke oprindeligt i Retsplejeloven været taget tilstrækkeligt Hensyn til dette, men det sker nu. En Konsekvens heraf er det ogsaa, at Barnet selv i Lovforslaget anerkendes som egentlig Part i Sagen. Men foruden Forældre og Barn har Samfundet

jo ogsaa betydelig Interesse i disse Sagers Forløb, og det er derfor naturligt, at Samfundets Repræsentanter, i dette Tilfælde Dommeren, faar Ledelsen af Sagen og ligesom hidtil har Ret til at forlange Assistance fra Politiet, der har gjort et stort og godt Arbejde ved at fremskaffe Oplysninger i disse Sager, og dette Forhold vil altsaa ogsaa efter Lovforslaget blive ved at bestaa. Det vil for øvrigt ogsaa være praktisk ugørligt i denne Art af civile Sager at overlade Sagens Ledelse til Parterne.

Jeg finder det ogsaa rigtigt som i Lovforslaget bestemt, at Sagen paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt kan komme til Rettens Behandling, og det maa ogsaa billiges, at Dommeren udrustes med Myndighed til at fremskaffe de fornødne Oplysninger i Sagen, derunder i Særdeleshed, at han har Ret til at kræve Blodtypeprøve foretaget. Det vil vel nok være saare tvivlsomt, om en Nægtelse fra Barnets Moder kan tilside-sættes under den bestaaende Lovgivning, det forekommer mig, at man mangler Midler til at skride ind over for en saadan Nægtelse, men denne Mangel vil altsaa blive afhjulpet ifølge Lovforslaget.

Jeg kan ligeledes tiltræde Bestemmelsen om disse Sagers Foretagelse for lukkede Døre. De interesserede vil utvivlsomt være glade herfor, og intet berettiget Hensyn kræver, at Dørene skal lukkes op under Behandlingen af den Slags Sager.

Ikke mindre tilfreds er jeg med Afskaffelsen af den udvidede Adgang til Parts-ed. Denne Form for Afgørelse er i saare mange Tilfælde lidet tillidvækkende, og det forekommer ikke sjældent i Praksis, at begge Parter erklærer sig villige til at aflægge Ed mod hinanden.

I det hele finder jeg, at Lovforslaget, som det foreligger, bærer Præg af at være affattet med en udmærket Forstaaelse af de praktiske Forhold. Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om der er nogen Grund til, naar dette Lovforslag er vedtaget, fremdeles at have de ældre Regler gældende for de Sager, der vedrører Børn, som er født forinden Lovens Ikrafttræden. Var det ikke muligt, og var det ikke ogsaa praktisk kun at anvende een Slags Regler for alle de Paternitetssager, som kommer til Behandling for Retten, efter at Lovforslaget er vedtaget?

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at pege paa Bestemmelsen i § 456 g., 1ste Stykke. Den ser saa diktatorisk ud. De Oplysninger, der gives i disse Sager, er meget hyppigt af en saadan Art, at jeg vilde finde det heldigt, om Paragraffen fik en